

Posudek vedoucí bakalářské práce

Kateřina Jahelková, *Marie Musilová (1877 – 1939): Život soukromý nebo veřejný?*, bakalářská práce, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2015, 57 stran, včetně 2 obrazové přílohy (s. 56 – 57).

Vedoucí práce: PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.			x	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.			x	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Kateřiny Jahelkové si klade za cíl zpracovat životopis sopranistky Marie Musilové, žijící na přelomu devatenáctého a dvacátého století v Chrudimi, a to v kontextu dějin ženského hnutí v českých zemích. Regionálně známá pěvkyně, která vystupovala na českých koncertních pódii před první světovou válkou, zaujala pozornost autorky práce především skutečností, že dokázala skloubit uměleckou kariéru s manželstvím. Navzdory obecně rozšířeným představám tak její příběh vzdoruje teoretické konstrukci genderově oddělených světů „soukromé ženy“ a „veřejného muže.“ Kateřina Jahelková chtěla s pomocí písemné pozůstalosti manželů Musilových zjistit proč.

Je třeba připustit, že autorce se uvedený záměr daří do jisté míry naplnit. Zvláště pomíneme-li skutečnost, že se tak děje na nejmenší možné ploše a především díky výkladu, jenž se opírá o prostou reprodukci pramenů. O kritickém zpracování biografie Marie Musilové ve vztahu k vývoji soudobého ženského hnutí však nemůže být, bohužel, ani řeči.

Úvodní kapitola s názvem *Průběh emancipačního hnutí* je jen povinnou úlitbou tématu, stejně jako následující *Kulturní život a hudební tradice Chrudimi v devatenáctém století*. Ani to málo, co na základě přehlednutých historiografických děl dokázala Kateřina Jahelková na úvod své práce sdělit o postavení žen a umělkyně, či o chrudimském kulturním milieu, dále nevyužívá. Nebýt uštěpačné poznámky Vítězslava Nováka, prameny z rodinného archivu Musilových by autorka patrně prezentovala bez větší snahy o konfrontaci obrazu, který vytvářejí. Takto alespoň zvažuje, zda bylo manželství Musilových šťastné, či nikoli. Upozorňuje, o čem životopisné črty, deníkové záznamy či korespondence vyprávějí. Zároveň však hledá i hypotetické důvody, proč o některých tématech pravděpodobně mlčí. Pokud jde o veřejnou činnost chrudimské pěvkyně, žádnou takovou snahu již Kateřina Jahelková nevyvíjí. Prameny, stejně jako citace ze sekundární literatury, využívá nadále jen k ilustraci obecného konstatování muzikologů, že Marie Musilová byla „*přední interpretkou díla Vítězslava Nováka a [...] jednou z prvních českých pěvkyně, které konaly celovečerní písňové koncerty*“ (s. 34). Pokus o srovnání kariéry Marie Musilové s profesní dráhou její slavnější vrstevnice Emy Destinové vyznívá stejně stroze a účelově jako první dvě kapitoly.

Vzhledem k tomu, že vím, jak dlouhou dobu věnovala Kateřina Jahelková podrobnému seznámení s prameny, a jak moc jí záleželo na tom, aby vytvořila, co nejlepší práci, nemohu než litovat rozpačitého výsledku. Tak velké úsilí by si zasloužilo přeci jen lepší zúročení. Ani přes opakované upozornění, že také promýšlení a psaní textu práce si vyžádá svůj čas, se však nakonec autorka nevyvarovala dokončování práce v obrovském stresu. Budiž jí připsáno k dobru, že práci dopsala a odevzdala včas. Kvalita práce ovšem zřetelně utrpěla. I přes uvedené výhrady však práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 30. srpna 2015

PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D., v. r.